

Θεσιμώζικα Νέα

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ
ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ :
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΟΥΚΑΣΓΡΑΦΕΙΑ
Χαλκιδικής καί Κασσάνδρας
Τηλ.: 593-675ΕΤΟΣ Ε'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 53

ΤΑ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Μισός αιώνας. Πενήντα ολόκληρα χρόνια. Μια μεσομένη ζωή που στο πέραςιά της σκόνηται τόσες και τόσες φορές, πάνω σε εμπόδια πουτανε γραμμένα απ' τη μοίρα.

Στο διάβα της αντίσωσε φουρτούνες από πολέμους σζλαβιά και αφανισμού. Μά όμως ! Μά εγρηνη γιατί, κάποια θεία δύναμις πλανιότανε προστατευτικά πάνω απ' όλες αυτές τις ανεμοζάλες και τα ανθρώπινα τουτα δημιουργήματα ξεπεραστήκανε. Ξεπεράστηκαν κατά τέτοιο τρόπο που ως αποτέλεσμα είχαν το φέροισμο της 9ης Μαΐου 1954, ημέρα δηλαδή, που θα πρέπει να μείνη στην ιστορία του Πατριωτικού μας Συνδέσμου, γραμμένη με χρυσά γραμματα, γιατί στην αΐθουσα του Παρουασού γιορτάστηκαν τα πενήντάχρονα του δημιουργήματος των ξενιτεμένων παιδιών της Θιορρας Δρυοπίδος.

Ότι ήτανε αλληλένδετο με το πέραςμα της ζωής του Πατριωτικού μας Συνδέσμου, και παράλληλα με τις συνήθειες του νησιού μας ποΐναι συννασμένη ή ζωή του Θεσιμώτη, και την πρόοδο της ιδιοτιμής, της ξεχωρης ζωής, των Δρυοπιδέων παρουσιάστηξε ζωντανά και σε τρόπο που να θυμίζει με την γλυκειά ανάμνηση του παρελθόντος στους παλαιούς αγωνιστάς αυτά που με κόπο θυσίασανε στο βωμό της πατριωτικής ιδέας. Σάν τηρητικό ολόχονσο παράσημο δώθηκε ή ήθικη ικανοποίησης σ' όλους αυτούς που ανθόρμητα προσέφεραν στο στήλωμα του δημιουργήματός των. Οι πράξεις των θα φωνάζουν στους νέους π' ερχονται, ότι τους επιβάλλεται να ενστερνισθούνε τα ιδανικά της μεγάλης αυτής ιδέας και να προσπαθήσουνε να φανούνε ανώτεροι από τους προπατόρους της. Στόν άλλον κόσμο δέ, ότι ο Πατριωτικός Σύνδεσμος των Δρυοπιδέων θα ζήσει όσον θα υπάρχουν Θεσιμώ

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΛΟΥΚΑΣ

Οί λόγοι και τά ποιήματα που άπηγγέλδησαν τήν 9ην Μαΐου

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

έκφωνηδείς παρά του Προέδρου του
Συνδέσμου κ. Στεφ. Φίλιππα

Κυρίες και Κύριοι,

Πρό 50 ακριβώς ετών και κατά μήνα Μάϊον (του έτους 1904) μι άμäs Δρυοπιδέων από τους Σοφοκλήν Άγγελιδην, Μιχαήλ Ζάμαρον, Ίωάννην Βαλσαμάκη, Άντώνιον Βρεττόν (Μπάκαν), Ίωάννην Παπαμακάριον, Νικόλαον Λορεντζάκη, Ίωάννην Λεβαντήν, Βρεττόν Βαλσαμάκη, Ιάκωβον Καλλήλον, τους Κροττιόν, Γαρδέλιδες, Κοκκινογενήδες και άλλους και με έπικεφαλής τον Συνταγματάρχην της Χωροφυλακής κ. Κων. Μανωλικίδην συνέπηξε τον Σύνδεσμον Δρυοπιδέων Κύθνου.

Το πρώτον Προεδρείον καθιερίσθη ως εξής :

Κ. Μανωλικίδης, Πρόεδρος, Ίωάννης Λεβαντής και Γάσπαρης Γονίδης Άντιπρόεδροι, Σοφοκλής Άγγελίδης Γενικός Γραμματέας, Ιάκωβος Καλλήλας Ταμίας, Μιχαήλ Ζάμαρος Έφορος.

Τύχη άγοστή ή θεία Πρόνοια μάς διεφύλαξε μέχρι σήμερα τον πρώτον Πρόεδρον του Συνδέσμου κ. Κ. Μανωλικίδην και τον εκ των ιδρυτών κ. Ίωάνν. Βαλσαμάκη, όστις και εύρίσκεται σήμερα μετοξύ μας.

Ο Σύνδεσμός μας από της ημέρας της ίδρύσεώς του ήσυχλήθη με έργα εκπολιτιστικά, Κοινοφελή και φιλανθρωπικά εις την ιδιαιτέραν μας Πατρίδα τήν Δρυοπίδα της Κύθνου και ιδιαιτέρως εις την περιοχήν του Θερτρου της Παναγίας Κανάλλας και προσπάθησε και προσπαθεί να φέρη εις έπαφην και ιδιαιτέρως εις ψυχικήν τοιαύτην τους μακράν της νήσου εύρισκομένους Δρυοπιδείς και Κυθνίους.

Άπαντες οι διελθόντες εκ του Συμβουλίου του Συνδέσμου ειργάσθησαν φιλοτίμως δια την επίτελεσιν των ως άνω σκοπών. Αφ' έτέρου δέ οι πλείστοι των πατριωτών Δρυοπιδείς και Κυθνίους πάντοτε μετ' εύχαριστήσεως και πολλάκις από το ύστέρημά των άκόμη, προσέφεραν και προσφέρουν δια την ένόχυσιν των σκοπών του Συνδέσμου. Περί όλων αυτών θα σας όμιλήσ η άντιπρόεδρος του Συνδέσμου κ. Ίωάννης Φραγκουλάκης, εις τον όποιον ο Σύνδεσμός μας πάρα πολλά όφείλει.

Εγώ προσωπικάς αισθάνομαι μεγάλην ύπερφάνειαν να προϊσταμαι ένός με τοιαύτας αρχάς και επιδόσεις Συνδέσμου και μάλιστα τύχη άγοστή κατά την επέτειον της Πεντηκονταετηρίδος του.

Όλοι οι Δρυοπιδείς πρέπει να είναι ύπερήφανοι και να το θεωρούν τιμήν των να είναι Μέλη ένός τοιούτου Συνδέσμου.

Και τώρα έπειδή ο ίδρυτής και πρώτος Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Κωνστ. Μανωλικίδης λόγω άπρόοπτου άσθενείας του εισήχθη εις Νοσοκομείον και δέν ήδυνήθη να προσέλθ η όπως μάς έκφωληση τον πανηγυρικόν της ήμέρας, μάς όπέστειλεν ένα χαιρετικόν τον όποιον παρακαλώ τον Γενικόν Γραμματέα του Συνδέσμου κ. Ίωάννην Τσουσην όπως μάς άναγνώσ η.

Τον πανηγυρικόν της ήμέρας θα έκφωνήσ η μετ' ταύτα ο άντιπρόεδρος του Συνδέσμου ό και έπανειλημμένως χρηματίσας Πρόεδρος κ. Ίωάννης Φραγκουλάκης.

Χαιρετισμός του πρώτου Προέδρου και ιδρυτού του Συνδέσμου κ. Κωστή Μανωλικίδη, έκφωνηδείς παρά του Γεν. Γραμματέως του Συνδέσμου κ. Ίωάν. Π. Τσουση

Άγαπητοί Συμπατριώται,

Εύχαριστώ τον θεόν, που μου χάρισε ζωή μέχρι σήμερα, και με άξίωσε να βρίσκωμαι μαζί σας, για να εορτάσω κι' εγώ την πεντηκονταετηρίδα της ίδρύσεως του Συνδέσμου μας. Είναι μεγάλη όντως ή χαρά, ή συγκίνηση, και ή εύτυχία μου δια το χαρμόσημον τουτο γεγονός. Ο Σύνδεσμος, στηριζόμενος και πάλιν εις στερεά θεμέλια προχωρεί με σταθερόν βήμα εις την πραγματοποίησην όλων των σκοπών του, τόσο στή Δρυοπίδα, όσο και στην ξενιτιά, επ' άγοσά όλων μας.

Είναι αλήθεια, ότι κατά τα μακράν διάστημα της 50ετούς, εξέλιξεως του, ο Σύνδεσμος πέρασε από πολλές δοκιμασίες. Αί αναπόφευκτοι λόγω θανάτων μεταλλάγαί στην Διοίκησίν του, ή απομακρύνσεις εξ' Αθηνών δι' έπαγγελματικούς λόγους του πρώτου Προέδρου, ο θάνατος του δευτέρου Προέδρου Μιχ. Τζαμάρου και ίδιως ο θάνατος του υιού του Σπύρου, φλογερού πατριώτη, έπληρέσαν αισθητώς τάς εργασίας του Συνδέσμου. Άλλ' ή φλόγα του Πατριτισμού των εκάστοτε Διοικούντων, ή άγάπη προς τα εύγενή ιδανικά του, ύπερπήδισε κάθε φραγμόν, και ο Σύνδεσμος έπροχώρησε άκάματος προς το έργον του, με νέον ένδυσιασμόν στο κάθε νέον εμπόδιον.

Ός γνωρίζομεν λοιπόν όλοι, ο Σύνδεσμός μας ιδρύθη τον Μάϊον του 1904. Είχα την τιμήν να περιβληθώ από τους τότε συμπολίτας μου το άξίωμα του Προέδρου, όπερ άξίωμα έτήρησα μέχρι του Μάϊου του 1906, ότε άπεμακρύνθη εξ' Αθηνών, λόγω του Στρατιωτικού επαγγέλματος, του ήκολούθησα. Πρό της απομακρύνσεώς μου εκάλεσα και έπεισα τον μακαρίτην Μιχαήλ Τζάμαρον να δεχθή την Προεδρείαν, ο υίός του Σπύρος, ένθερμος πατριώτης αυτός κυρίως συντέρας εις την τότε επιδιεχθείσαν πρόοδον. Άλλά δέν ύστέρησαν εις τουτο οι τότε όικούντες, Άντιπρόεδρος Ίωάννης Λεβαντής (Γιάνης της Άννας), Γενικός Γραμματέας Γεώργιος Μελάς (γυιός του Παπαμνώλη), οι Ταμιάς Πέτρος Γάσπαρη Φιλιππίδης, Γεώργιος Φραγκουλάκης) Σοφοκλής Άγγελίδης και λοιποί, άποτελούντες το εκάστοτε Διοικητικόν Συμβούλιον. Δέν παρέλειψαν δέ τίποτα οι άειμνηστοι εκείνοι άνδρες, δια να προαγάγουν και αναπτύξουν το ιερόν έργον του Συνδέσμου. Ίδιαιτέρως τιμητικής μνείας πρέπει να τύχη, δια τός εκ του άφανούς πολιτίμου ύπηρεσίας του προς τον Σύνδεσμον ο άειμνηστος Ίωάννης Νικολάου Λορεντζάκης (γυιός του Νικόλα του μάγαρα, τον όποιον οι παλαιότεροι ένθυμούνται ως έστιάτορα στον Πειραιά). Ο καλός εκείνος νέος με την άκείμητον δραστηριότητά του, με τον φλογερόν του ζήλον και με τη θερμή άφιπηση προς τους συμπολίτας, ύπερήθερος άφιλοκερδώς τον Σύνδεσμον, μη παραστήσας τίποτε, που θα συνετέλη στην πρόοδον του. Υπήρξεν αληθώς πραγματική άπόλεια για τον Σύνδεσμον ο πρόωρος θάνατος του καλού εκείνου νέου.

Καθώς γνωρίζετε εις τούς επτελούντας άφι Συνέχεια εις την 3η σελίδα

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δρχ. 24.000
Έξωτερικού δολ.

Αλληλογραφία και Έμβασμα:
ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΛΟΥΚΑΣ
Α. Κων/λεως 118 - Αθήναι

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 § 1 τοῦ
Α. Ν. 1092/1938.

Υπεύθυνος: Ἰωάννης Ν. Λούκας
Α. Κωνσταντινουπόλεως 118

Προϊστ. τυπογραφείου: Φρ. Μαλατέστας.
Κατοικία: Μενελάου 9, Αθήναι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Ἡ Κα Ἀλίκη σύζυγος Μάρκου Παπαγεωργίου (δικηγόρου) ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἡ Κα Μαρία σύζυγος Ἀντωνίου Δ. Παπαγεωργίου (Μαμμής) ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἡ Κα Καίτη σύζυγος Βλάση Τρωγαδῆ (τὸ γένος Εὐαγ. Κώνστα) ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἡ Κα Μαρία σύζυγος Κων. Θ. Μπουρίτη (τὸ γένος Ν. Γαρδέρη) ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἡ Κα Αἰκατερίνη σύζυγος Θεοφίλου Παπαμακαρίου (Τσαγκαράκη) ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἡ Κα Πανωραία σύζυγος Δημητρίου Ν. Βιτάλη ἔτεκεν ἄρρεν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ. Ἰωάννου Θ. Μπουρίτη ὀνομασθὲν Χρυσούλα.

Ἐπαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ. Μιχαὴλ Κ. Λαρεντζάκη ὀνομασθὲν Μαρία.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ. Νικολάου Δημ. Γονιδῆ ὀνομασθὲν Ἐμμανουὴλ ἀνάδοχος ἡ Δις Καλλιόπη Πιπέρη Φιλιππαίου.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ:

Ὁ κ. Δημήτριος Ἰωάν. Κοκκινόγενης καὶ ἡ Δις Σούλα Κωστ. Κωνσταντέλλου ἡρραβωνίσθησαν.

Ὁ κ. Δημήτριος Παν. Παπαγεωργίου (Γιωργιλή) καὶ ἡ Δις Σοφία Ἀν. Γιουλφέση ἡρραβωνίσθησαν.

ΓΑΜΟΙ:

Ὁ κ. Ἀλέξης Ἀπ. Γονιδάκης καὶ ἡ Δις Γεωργία Κικοπούλου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν Λεβαδεία.

ΘΑΝΑΤΟΙ:

Ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Δρυοπίδα ὁ Δημήτριος Παπαγεωργίου.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Στίνης προσέφερε ὑπὲρ τῆς ἀγιογραφίσεως τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας Ἀννης δρχ. 300.

Ἐπίσης ὁ ἴδιος προσέφερε ἐτέρας δρχ. 300 ὑπὲρ τῆς ἡλεκτρομηχανῆς τῆς Κανάλλας.

Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Οἰκονομίδης προσέφερε ὑπὲρ τῆς ἀγιογραφίσεως τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας Ἀννης δρχ. 100.

Ἐπίσης ὁ ἴδιος προσέφερε ἐτέρας 100 δρχ. ὑπὲρ τῆς ἡλεκτρομηχανῆς τῆς Κανάλλας.

Διόρθωσις δωρεᾶς: Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐκ λάθους ἀνεγράφη ὅτι ὁ Γεώργιος Μιχ. Γκούμας ἐδῶρθε δρχ. 500 ὑπὲρ τῆς ἀγιογραφίσεως τῆς ἁγίας Ἀννης, ἐνὸς ὁ δωρητὴς εἶναι ὁ κ. Ἰωάννης Μιχ. Γκούμας (Μοναχογιός).

Ὁ κ. Νικόλαος Ἰωάν. Φιλιππαῖος (Γιοῦργος) προσέφερε δρχ. 50 ὑπὲρ τῆς ἐφημερίδος Θερμιώτικα Νέα.

Ὁ κ. Σταύρος Κ. Στινάκης προσέφερε ὑπὲρ τῶν ἔργων Κανάλλας τὸ ποσὸν τῶν 25 δολ. τὰ ὁποῖα ἀπέστειλε ἀπὸ τὸ Μόντρεαλ.

Κατὰ τὸ ἀνοιγμὰ τοῦ κουτιοῦ τοῦ Συνδέσμου στὴν Κανάλλα εὐρέθη μίᾳ χρυσῇ λίρᾳ ἡ ὁποία ἐδόθη ἀπὸ τὸν κ. Γεώργιον Ἐμμαν. Γονιδάκην (σωφέρ).

Ἐπίσης εὐρέθη ἓνα δολ. ἀποσταλὲν ἀπὸ τὸν Καναδά παρὰ τοῦ συμπολίτου μας Νικολάου Σπυρ. Βλαστόρη.

ΑΠΟ ΟΤΙ ΕΙΔΑΜΕ ΣΤΟΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟ ΤΗΝ 9^{ΗΝ} ΜΑΪΟΥ

Τὰ τόσον κολακευτικά λόγια ποὺ ἀκούσαμε ἀπὸ φίλους τοῦ Συνδέσμου, μᾶς πείθουν πῶς ἡ ἑορτὴ ποὺ ἐδόθηκε στὸν Πάρνασσο γιὰ τὰ πενήντα χρόνια ζωῆς τοῦ Συνδέσμου σημείωσε πλήρη ἐπιτυχίαν.

Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Δρυοπιδεῖς τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν καὶ πολλοὶ Κύνθιοι μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίναμε τοὺς κ.κ. Νικόλαον Μαζαράκην, Δημ. Α. Κανελλόπουλον μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, Δημ. Τζ. Μενεῖδην μετὰ τῆς συζύγου του, Σπύρον Μάνεσσην (προεδρὸν τοῦ ἀδελφοῦ Συνδέσμου τῶν Κυθνίων), Βάσταν Ν. Μαζαράκην, Παντελὴν Λάχανον, Κ. Μενεῖδην, Γεώργ. Ρίζον μετὰ τῆς συζύγου του, Βασίλειον Κούκην, Ἰωάν. Πιτσάκην, Ἀθανάσιον Μίχαν μετὰ τῆς συζύγου του, κ.λ.π. Ἐπίσης παρέστησαν καὶ πολλοὶ Κυκλαδίτες. Ὅπως οἱ κ.κ. Βασίλειος Κανελλόπουλος μετὰ τῆς συζύγου του, Νικόλαος Ἀλαβάνος, Ἰωάννης Τερζόπουλος καὶ ἄλλοι.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς πλούσιο καὶ καλοβαλμένο. Ἡ διοίκσις τοῦ Συνδέσμου κατέβαλε κάθε δυνατὴν προσπάθειαν ὥστε μέσα στὶς λίγες αὐτὲς ὥρες νὰ παρουσιάσῃ μίᾳ περιλήψι τῆς ζωῆς τῶν ἐκεῖ καὶ τῶν ἐδῶ διαμενοντῶν Δρυοπιδέων.

Μετὰ τὸν πρόλογον τοῦ Προέδρου κ. Στέφ. Φιλιππα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Ἰωάννης Π. Τσουῆς ὅστις ἀνέγνωσε χαιρετιστήριον. ἐπιστολὴν τοῦ πρώτου Προέδρου καὶ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Συνδέσμου κ. Κων. Μανωλικίδη ὅστις λόγῳ ἀσθενείας δὲν ἐπαρέρθη εἰς τὴν ἑορτὴν. Ἐν συνεχείᾳ ὁμίλησεν ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Ἰωάν. Γ. Φραγκουλᾶκης ὅστις ἐξεφώνησεν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας. (Οἱ ἐκφωνηθέντες λόγοι δημοσιεύονται εἰς ἄλλην στήλην).

Ἐν συνεχείᾳ ἡ χαριτόβρυτος δεσποινὶς Ἄννα Ἀπ. Φιλικου (τὸ γένος Ἰωάν. Λεβαντῆ) διπλοματοῦχος τοῦ ὠδείου Ἀθηνῶν. (Ἀριστοῦχος) πῆρε τὴν θέσιν τῆς στὸ πιάνο ὅσα τοῦ ὁποίου ἐκατέρωθωσε νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν τῶσον δύσκολον μουσικὴν σύνθεσιν ΑἰΣΤ. Ὁ χρωματισμὸς ποὺ ἀπέδωκε παρ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν μᾶς ἐπιβάλλει νὰ τὴν συγχαροῦμε καὶ δημοσίᾳ.

Οἱ χαριτωμένες θερμιωτοπούλες Ἄννα Ἰωάν. Λούκα καὶ Μαρία Ἰωάν. Ζαμπέτα εἰς τὴν ἀπαγγελίαν τῶν ποιημάτων ἐπέτυχαν νὰ ἐρμηνεύσουν τὸ πνεῦμα τῶν Δρυοπιδέων ποιητῶν τόσον παραστατικὰ ὥστε νὰ φέρουν σὲ πολλοὺς τὰ ἄελα δάκρυα τῆς συγκινήσεως. Ὁ συμπαθέστατος συμπατριώτης μας κ. Ἀνδρέγυρος Ζαμπέτας (Ἀρχιμουσικός) σὺν γνήσιος Δρυοπιδεὺς μετὰ τὴν πολλημελὴ φιλαρμονικὴν τῆς Νυκτερινῆς Σχολῆς Μηχανικοῦ ὁ Ἀρχιμίδης ἐχάρισε εὐχάριστες στιγμὰς στὸ ἀκροατήριον. Ἡ θεσπεσία συνθεσὴ τοῦ τὰ «Κύματα τῆς Κύθνου» συνεκίνησαν τὴν θερμιώτικη ψυχὴ γιὰ τὴν ἀπόδοσιν ὅσον καὶ τὸ λίμπρο μᾶς ἐμετέφεραν νοητὰ, στ' ἀκρογιάλια τοῦ νησιοῦ μας. Στὸν ἐξαιρετὸν αὐτὸν νέον εὐχόμεθα κάθε πρόοδον καὶ εὐδῶσιν τοῦ σκοποῦ του.

Στὸ διάλειμμα αὐτὸ ὁ Δρυοπιδεὺς ποιητὴς κ. Μάνος Μάνεσης (Μάν—Μάν) μετὰ τὸν ἔμετρον χαιρετισμὸν του ἐνίσχυσε τὸν φιλολογικὸν τόνον τῆς βραδιάς.

Ἡ προβολὴ τῶν φωτεινῶν εἰκόνων διαφόρων τοπιῶν τοῦ νησιοῦ μας καὶ ἡ παρουσίασις (περιληπτικῶς) ἐκτελεσθέντων ἔργων παρὰ τοῦ Συνδέσμου εἰς τὴν Δρυοπίδα καὶ τὸν χῶρον τῆς Παναγίας Κανάλλας ὑπὸ τοῦ συμπολίτου μας κ. Ἰωάν. Φραγ. Γκούμα ἐπροξένησεν τὸν ἐνθουσιασμὸν ἀφίνοντας τὴν ποῖο καλὴν καὶ εὐχάριστον ἐντύπωσιν.

Ὁ Δρυοπιδεὺς μουσικὸς κ. Ἀντώνιος Ἰωάν. Φιλιππαῖος μετὰ τὴν κατ' ἐξοχὴν ὑπέ-

ροχον ὀρχήστρα τοῦ (Λαϊκῶν ὀργάνων) ἐπλούτισε τὴν ἑορτὴν μετὰ ἓνα ὑπέροχον μουσικὸ πρόγραμμα.

Ἡ ἐμφάνισις ἐπὶ τῆς σκηνῆς, τῶν τοπικῶν ὀργάνων (βιολὶ λαούτο) καὶ τῶν χορευτῶν μετὰ τῆς τοπικῆς ἐνδυμασίας (Σαλβάρια) ὅπως καὶ τῶν χορευτριῶν μετὰ τὴν βέστα, τὸ μπουστό καὶ τὸ μαντίλι ἀποκορύφωσεν τὸν πλουτισμὸν τῆς θερμιωτικῆς ἀτμοσφαίρας ποὺ εἶχε ἀπλωθῇ στὴν φιλόξενον αὐτὴ αἴθουσαν. Οἱ Δρυοπιδεῖς ὀργανοπαῖκται κ.κ. Ζαφειρὴς Δ. Γονιδάκης καὶ Μαρκούλας Φιλιππαῖος μετὰ τὸ βιολὶ καὶ τὸ λαούτο ἔπεξαν τραγούδια τοῦ νησιοῦ ποὺ ἔκαναν τοὺς χορευτὰς κ. κ. Γεώργιον Ἰωάν. Βασάλον (καρδιά) Νικόλαον Α. Γονιδάκην (τοῦ Φράγκου) καὶ τῆς χορευτρίδος Δίδης Εἰρήνης Ἰωάν. Κοκκινόγενῆ καὶ Κούλα Ἀνδρ. Ψαρρά νὰ μὴ πατοῦν στὸ πάτωμα τῆς σκηνῆς ἀλλὰ νὰ φαίνωνται πῶς πεττοῦν.

Ο ΕΓΚΕΛΑΔΟΣ ΕΠΛΗΞΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Με τοὺς σεισμοὺς ποὺ ἐπληξαν τὸ Βόλο ἡ σκέψις ὅλων τῶν πατριωτῶν φτερούγισε στὴν παροικία τοῦ Βόλου, ὅλοι ἀνησυχούσαμε νὰ μάθουμε μήπως ἐπαθε καίς δικὸς μας κανένα κακόν. Τὸ μήνυμα ὅμως τοῦ ἀγαπητοῦ μας κ. Νικολάου Φιλιππαίου μᾶς ἡσυχάσε κάπως, ὅλοι εἶναι καλά καὶ δὲν ἐπαθαν ζημιὰ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν συμπαθὲ συμπολίτη μας κ. Ἰωάν. Φρ. Γονιδάκη ποὺ ἔπεσε τὸ σπῆτι τοῦ ἐκ θεμελίων ὡς καὶ τῆς κόρης του, καὶ ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς ὁ γυῖός του. Εἶναι βαρεῖα ἡ συμφορὰ ποὺ ἐπληξε τὸν ἀγαπητὸν μὲς Γιάννη τοῦ Φράγκου νὰ δῇ μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα ὅλους τὸν τοῦς κόπους σωριασμένους στὰ ἐρείπια. Ὅλοι μετέχουμε στὸν πόνο του καὶ στὴν συμφορὰ του καὶ ἐὰν ὁ ἴδιος τὸ θελήσῃ καὶ εἰμεθα πρόθυμοι σὲ κάθε δυνατὴ βοήθεια. Ὡς πληροφόροῦμεθα ὁ ἐξαιρετικὸς πατριώτης μας Νικόλαος Φιλιππαῖος θὰ τοῦ δώσῃ τὰ τοῦβλα ποὺ θὰ χρειασθοῦν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ σπιτιοῦ του καὶ μῆς ἀπ' ἐδῶ ἐπιβάλλεται νὰ δείξωμε ἀνάλογον φιλαλληλισμὸν.

Η ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ ΣΤΗΝ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

Τῆς γιορτῆς τοῦ Πάσχα τρεῖς συμπολίται μας τοῦ Βόλου ὁ Νικόλαος καὶ Γεώργιος (Γιοῦργος) Φιλιππαῖος καὶ ὁ γυῖός του Ἰωάννης τῆς ἐόρτασαν στὸ χωριό, ὁ ἐρχομὸς τους ἐδῶσε ἐξαιρετικὴ ζωὴ στὴν ὅλη κίνησιν, σὲ ἓνα οἰκογενειακὸ γλέντι ὁ Νικόλαος τὸ καλὸ αὐτὸ παιδί τῆς Δρυοπίδος ὁ πάντοτε ἐνθουσιώδης καὶ ὑποστηρικτὴς κάθε ὠραίας καὶ εὐγενούς προσπάθειας θυμήθηκε τὴν ἐφημερίδα μας, τὸ συνδυατικὸ αὐτὸ κρίκο τῶν ἀπανταχοῦ συμπολιτῶν μας καὶ τὴν ἐνίσχυσε πάλιν.

Ο ΜΑΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον φύλλον)

Ἦρθε ὁ Μᾶης μάτια μου
Ἦρθε τὸ καλοκαίρι
Ἦρθε ὁ καιρὸς ἀγάπης μου
ποὺ θὰ σὲ κάνω ταίρι.
Ἄχου Μᾶη πενεμένη
καὶ στὸν κόσμον ξακουσμένη
Μάγια μούχεις καμωμένα
καὶ τρελλαίνονται γιὰ σένα.
Ἦρθε ὁ Μᾶης κι' ἔφερε
τῶν κοριτσιῶν φακιόλια
νὰ πάνε νὰ θερίζουνε
νὰ τραγουδοῦνε κι' ὅλας.
Κρίβινο φωμὶ καὶ γάλα
κι' ὅλη μέρα μὲς τὴν σκάλα
Κρίβινο φωμὶ καὶ λίγο
κι' ὅλη μέρα μὲς τὸν ἥλιο.
Τὸν Μᾶη καὶ τὸν θεριστὴ
στὴν γῆ δενδρὶ δὲν πιάνει
μόνο τῆς ἀγάπης τὸ δενδρὶ
καρπούς καὶ φύλλα δαγάζει.
Ἀνοῖξαν τὰ σπασθόπουλα
φύγαν τὰ θερμιωτόπουλα.
Μᾶη μου μετὰ τὰ λουλούδια
Μᾶη μετὰ τὰ πολλὰ τραγούδια.
Μάγια μούχεις καμωμένα
καὶ τρελλαίνονται γιὰ σένα.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΩΣΤΗ ΜΑΝΩΛΙΚΙΔΗ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

λοκερδῶς κοινοφελῆ ἔργα, ἀποδίδονται καὶ μετὰ θάνατον τιμαί. Καὶ εἰς τὴν προσεχῇ Γενικὴν Συνέλευσιν θὰ ὑποβάλω σχετικὴν πρότασιν, ἡ ὁποία —εἶμαι βέβαιος— θὰ τύχῃ ὁμοῦμου ἐγκρίσεως πάντων τῶν Δρυσιδῶν.

Περαιῶν τὸν λόγον μου ἐκφράζω καὶ πάλιν τὴν χαράν μου, καὶ τὴν ἱκανοποίησίν μου διὰ τὴν 50ετὴ συνεχῇ εὐδόκιμον δράσιν τοῦ Συνδέσμου μας.

Τέλος ἀπευθύνω ἑκκλῆσιν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀπανταχοῦ Δρυσιδῆς νὰ ὑποστηρίζουν ἐκθύμως καὶ εἰλικρινῶς τὸ ἔργον τοῦ Συνδέσμου, τὸ τὸσον πολυτιμὸν γιὰ τὰ τέκνα τῆς, καὶ τὰ εἰς τὴν γενέτειράν διαδιδόντα καὶ στήν ξενιτιά. Ἔτσι μόνον θὰ προκύβῃ καὶ θὰ ἐξυπηρετηθῇ ἀποτελεσματικῶς ὁ μέγας σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου.

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

(ἐκφωνηθεὶς παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Ἰωάν. Φραγκουλᾶκη).

Μὲ εὐλάβειαν καὶ συγκίνησιν ἀνέρχομαι εἰς τὸ θῆμα διὰ νὰ ἀπευθύνω τὸν πλεόν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν εἰς τὴν σημερινὴν σερμὴν Ὀμηγυρίν.

Ὁ θρύλος τῆς εὐρέσεως τῆς ἁγίας εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς Κανάλλας, αἱ ὡραῖαι παραδόσεις τοῦ νησιοῦ μας, καὶ τὰ ἀγνὰ ἱθὴ καὶ ἔθιμα ἔδωσαν τὴν αἰτίαν πρὸ πενήντα ἀκριβῶς ἔτων εἰς τοὺς πρωτοπόρους τῆς τότε θεοσεβῆς ἐπαυτοπίας μας νὰ ἱδρῦσουν τὸν θρησκευτικὸν Πανηγυρικὸν Συνδῆσμον τῶν Δρυσιδῶν τῆς Κύθου. Μὲ εὐλάβειαν καὶ μὲ πατριωτικὸν συναίσθηματισμὸν προσήρχοντο οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Δρυσιδῆς καὶ ἔπειτα πάντες τὰς τάξεις τῆς ὡραίας αὐτῆς ἰδέας. Ὁ ἐπιζών τότε ἰδιοκτήτης τῆς ἁγίας περιοχῆς ὅπου εὐρίσκειτο τὸ ἐνδιακίμημα τῆς ἁγίας εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς Κανάλλας ἀειμνήστου Στεφάνου Ἰωάν. Μπουρτίτη παραχωρεῖ τὸ κτήμα αὐτὸ ὁλόκληρον εἰς τὸν ἄρτι συσταθέντα Συνδῆσμον μὲ τὴν ρητὴν ὑπαχρέωσιν ὅπως ὁ Συνδῆσμος φροντίζῃ καὶ ἐπιμελεῖται τὴν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ κτήματος. Ἡ εὐγενὴς καὶ θεόπνευστος αὐτὴ πράξις τοῦ ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς Δρυσιδῆς καὶ ἡ θεία μορφή τῆς εἰκόνης τῆς προστάτιδος καὶ νησιῶν μας, ἠνοιξαν τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν κατήλθον τὰ πρῶτα βήματα ὁ Συνδῆσμός μας μὲ τὸ γλυκὺ φορτίον εἰς τοὺς νεαροὺς τοῦ ὅμοις τῆς φρονιμῆς καὶ τῆς ἐπιμελείας τῆς ὅλης περιοχῆς αὐτῆς, καὶ τῆς ἡθικῆς καὶ ὁλικῆς προαγωγῆς τῆς ἰδιαίτερας μας πατρίδος αὐτῆς ἑτέρου.

Ὁ σκοπὸς αὐτὸς εὐδόκησεν καὶ ὁ Συνδῆσμος ἐντὸς ὀλίγων χρονικῶν διαστημάτων ἐγγιγνάνθη. ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην διοίκησιν τοῦ νεοῦ τότε δικηγόρου κ. Κωστὴ Μανωλικίδη ἱδρυτοῦ καὶ πρώτου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου καὶ νῦν ἀποστράτου Συνταγματάρχου τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐπιτίμου προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας.

Τιμὴ καὶ δόξα καὶ εὐγνωμοσύνη ἡμῶν ἀνήκει εἰς τὸν ἐκλεκτὸν αὐτὸν συμπόλιτον μας καὶ εἰς τὸν ἑταίρον εἰσέτι ἱδρυτὴν καὶ σύμβουλον τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Ἰωάν. Βαλασμάκη διὰ τὸν ὅποιον προτείνω ὅπως τὴν ἱεράν ταύτην στιγμήν ἀνακηρυχθῇ ἐπιτίμιον μέλος τοῦ Συνδέσμου μας.

Καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ἱδρυτὰς καὶ μέλη τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἡ εὐγνωμοσύνη μας καὶ ἡ μνήμη των θὰ παραμείνῃ αἰώνια.

Τὰ πρῶτα Διοικητικὰ Συμβούλια κατάρθωσαν νὰ ἀνοικοδομήσουν ὡραία κελιά εἰς τὸν ὅριον τῆς Κανάλλας καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1911 νὰ ἀνακαινίσουν τὸν ἱερὸν ναὸν ἐξωτερικῶς διὰ τῆς προσθήκης κωδωνοστασίου καὶ τρούλου ὅπως τοῦτο ἀναγράφεται εἰς τὴν προμετωπίδα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Κανάλλας, ὅς ἐπίσης καὶ διὰ τῆς φιλοτεχνήσεως καὶ τοποθετήσεως καλλιτεχνικοῦ τέμπλου τὸ ὅποιον εὐρίσκειται μέχρι σήμερον, ἐπίσης ὁ ἐσωτερικὸς διάκοσμος ὡς καὶ ὁ ἐμπλουτισμὸς μετὰ τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ ἔπιπλα τοῦ Ναοῦ εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν πρώτων Διοικητικῶν Συμβουλίων ἀνήκει.

Οἱ δαφνοστεφεῖς ἀπελευθερωτικοὶ βαλκανικοὶ ἀγῶνες τοῦ 1912 καὶ 1913 οἱ ὅποιοι προσέφεραν εἰς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα τὸν αἰγλὴν ὅσους καὶ δόφνες ὁ ἐπακολοθησάς πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος, ὁ τότε φθοροποιὸς κομματικὸς ἀνταγωνισμὸς, τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον, ἡ ἐκστρατεία τῆς Οὐκρανίας καὶ ἡ τιτανομαχία τοῦ Μικρασιατικοῦ ἀγῶνος εἶχαν ἀπορροφήσει τὴν τότε νέαν γενεάν, ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ὧν εἶχον προσφερθῇ ὁλο-

καύτωμα ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς φυλάτης καὶ ἐνδόξου πατρίδος. Ὅτε πλέον ἀπεκατεστάθη σχετικῶς ἡ ψυχικὴ γαλήνη τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, μιὰ δεκαπενταμελὴς ἐπιτροπὴ παραλαμβάνει ἀπὸ τὴν Διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν τὴν διοίκησιν καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων καὶ ἐπιδιώξεων, συγκαλεῖ Γεν. Συνέλευσιν καὶ δι' ἀρχαιοεσιῶν παραδίδεται ἡ διοίκησις τοῦ Συνδέσμου εἰς τακτικὴν Συμβούλιον τοῦ ὁποίου εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ἀποτελῶ μέλος ὡς ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ καὶ ἔκτοτε μέχρι σήμερον νὰ εὐρίσκωμαι ἐν τῇ διακονίᾳ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Σωματείου.

Ἡ ψυχικὴ ἐπαφὴ τῶν ἀπανταχοῦ Δρυσιδῶν διὰ τοῦ Συνδέσμου εἶχε ἀποκαταστάθῃ ἡ ἐκδρομὴ τοῦ Συνδέσμου τῆς 15ης Αὐγούστου τοῦ ἔτους ἐκεῖνου ἀφῆκε ἐποχὴν εἰς τὰ χρονικά τοῦ Συνδέσμου, ἐπ' αὐτοῦ ὀμιλοῦν χαρακτηριστικὰ τὰ δύο τετράστιχα τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως Ν. Παπαμακαρίου.

Ἱστορικὴ ἀνάμνησις θὰ μείνῃ στὸ μυαλό μας ἡ φετεινὴ ἡ ἐκδρομὴ στ' ἀγαπῶτο χωριό μας Ἄν' ἔλπει ὁ Συνδῆσμος καὶ ἡ Παναγία Κανάλλα δὲν θ' ἔδωκε ἡ Δρυσις καὶ τὰ παιδιά τῆς τ' ἄλλα Ὁ ἐνθουσιασμὸς, τὰ εὐμενῆ σχόλια καὶ ἡ λατρεία πρὸς τὴν Πολιοῦχον τοῦ νησιοῦ μας Παναγίαν Κανάλλαν ἔδωσαν φτερά εἰς τὰς ἐκάστοτε διοικήσεις τοῦ Συνδέσμου καὶ μέσα σὲ λίγα χρόνια τὴν ἱεράν γῆν τῆς ἰδιαίτερας μας πατρίδος ἐκοσμοῦσαν ἔργα ἐκπολιτιστικὰ καὶ ἔργα κοινῆς ὠφελείας.

Ἡ ἀγορὰ τοῦ χώρου καὶ ἡ τοποθέτησις τοῦ καλλιμαρμάρου ἡρώου τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων Δρυσιδῶν, ἔργον ἐξ ὁλοκληρῶν τοῦ Συνδέσμου, εἶναι. Τὸ ὠρολόγιον τὸ δωρηθὲν παρὰ τῶν ἀειμνήστων Δημητρίου καὶ Ἀννούσας Λουλούδα συνεπληρώθη καὶ ἐτοιμοθετήθη δι' ἐξόδων καὶ μερίμνῶν τοῦ Συνδέσμου. Ἡ πευκοφύτευσις τοῦ ἱεροῦ χώρου τῆς Κανάλλας καὶ γενικὰ ἡ πρὸς τὸ πράσινον ἀγάπη καὶ τὴν δειροκαλλιέργειαν εἶναι ἐν ἑκ τῶν ἐκπολιτιστικῶν ἔργων τοῦ Συνδέσμου. Ἡ δὲ δωρεὰ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν ἀειμνήστων Ἀντωνίου Κανέλλοπου καὶ τῆς συζύγου του ἐριτίμου Κυρίας Σταματίας Κανέλλοπου καὶ τῆς ἑταίρας παρὰ τῶν ἀδελφῶν Θεοδώρου Δημητρίου Ἰωάννου καὶ Ἀγγέλου Μπουρτίτη ὡς καὶ τοῦ ἀειμνήστου γαμβροῦ των Γεωργίου Γονιῆ καὶ δι' ἐξόδων τοῦ Συνδέσμου ἐκοσμοῦνται ἡλεκτροστασίαι, μερίμνη τοῦ Συνδέσμου ἐγένετο πρὸ εἰκοσσετίας ἀκριβῶς. Ἡ οἰκοδόμησις ἐξ συγχρονισμῶν κελιῶν μετὰ βερόντας καὶ γενικά ἡ διαμόρφωσις τοῦ ὅλου χώρου τῆς Κανάλλας εἰς τὸν Συνδῆσμον ὀφείλεται, ἐπίσης ἡ ὑδροσυλλεκτικὴ σήραγξ, στὸ ἀμμουδάκι τῆς Κανάλλας κατασκευασθεῖσα διὰ χρημάτων τῆς τότε Προέδρου τοῦ Συνδέσμου καὶ κατ' ἐντυχή σύμπανσιν καὶ νῦν Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας Στρατηγῶ Στεφάνου Φιλίππου εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του Στυλίου καὶ παρὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀειμνήστου Φιλίππου Δελεγραμμάτη ἀμπέλλα παρὰ τὴν Δρυσιδίαν, ἐνεργείας καὶ μερίμνη τοῦ Συνδέσμου ἐδωρήθη εἰς τὴν κοινότητα Δρυσιδῆς. Εἰς τὰς προσπάθειας καὶ τὰς παραινήσεις πρὸς τὰς ἀρμοδίας κρατικὰς ἀρχὰς τῶν διοικήσεων τοῦ Συνδέσμου ὀφείλεται ἡ οἰκοδόμησις τοῦ νέου σχολείου. Ἡ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1930 βράβεισις τῶν πρωτευόντων εἰς τὰ μαθήματα καὶ τὸ ἥθος μαθητῶν παρὰ τοῦ Συνδέσμου καὶ ἐνίων συμπολιτῶν μας διὰ τοῦ Συνδέσμου, ἀνύψωσεν τὴν μορφωτικὴν στάθμην τῶν νέων βλαστῶν τῆς Δρυσιδῆς. Ἐπίσης δαπάναις καὶ μερίμνη τοῦ Συνδέσμου ἐδημιουργήθη μικρὸν φυτώριον καὶ ἀρχοκίτιον διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητῶν τοῦ ἀρχοκείου τοῦ χωριοῦ μας.

Μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Γερμανοϊταλῶν ἀπελευθέρωσιν ὁ Συνδῆσμος ἀρχίζει νέαν ἐκπολιτιστικὴν δράσιν μετὰ τὴν αὐτὴν καὶ τινὰ δι' ἐξόδων τοῦ ἀποκαθησθέντα τὰ πάντα. Σχολικῶν, ἡλεκτροφωτισμὸς ὕδρευσις καὶ ἄλλα καὶ ἡ ἁγία περιοχὴ τῆς Κανάλλας μετεβλήθη σὲ μαγευτικὸ θέρετρον, μὲ ἴδιον ἡλεκτροφωτισμὸν καὶ τουριστικὸν περίπτερον, ὡς καὶ διὰ τῆς οἰκοδομῆσεως δέκα νέων κελιῶν.

Μερίμνη τοῦ Συνδέσμου ἡ μεγάλη εὐεργέτης τοῦ νησιοῦ μας ἐρίτιμος Κυρία Χαρίκλεια Παπαθεοδώρου δωρίζει τὸ παλιὸ ἀρχοντεῖο τοῦ ἀειμνήστου θεοῦ τῆς Φιλίππου Δελεγραμμάτη καὶ κατόπιν προσωπικῶν προσπαθειῶν τῆς βοηθουμένης καὶ παρὰ τοῦ Συνδέσμου μετέβαλε αὐτὸ εἰς θεραπευτηριὸν ἀνεγνωρισμένον παρὰ τοῦ κράτους τοῦ ὁποίου Πρόεδρος εἶναι ἡ ἰδία προσφέρουσα δι' αὐτὸ ὁλόκληρον τὸν ψυχικὸν τῆς κόσμον. Τὰ προαναφερθέντα τελεσιουργεῖς ἐπιτελεῖται ἐπετελεῖται παρὰ τοῦ Συνδέσμου μας καὶ ἦν ἐποχὴν εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος οἱ νέοι ἐκρήμνιζον τὰ μνημεῖα τῶν προγόνων των

καὶ εἰς τὰ χαλάσματα τῶν ἔθων τὰ ὡραῖα ἑλληνικὰ ἱθὴ καὶ ἔθιμα, ἡμεῖς διὰ τοῦ ὑστερηματός μας ἐκτίζαμε καλλιπρεπεῖς ναοὺς σὰν καινούργιους Παρθενώνας καὶ ἐπὶ αὐτοὺς ἐστήναμε καὶ ἐδρανώναμε τὰς παραδόσεις, τοὺς θρύλους, καὶ τὰ ἔθιμα τῶν προγόνων μας, μαζί δὲ καὶ τὰς ἰδικὰς μας ἐπιδιώξεις καὶ θυσίας.

Ὁ Συνδῆσμός μας εἰς τὴν ἱεράν τοποθεσίαν τῆς Κανάλλας προσφέρει εἰς πάντα ἐπισκέπτῃν ἀδιακρίτως καταγωγῆς ἀνετον διαμονὴν εἰς καθάρὰ καὶ εὐρύχωρα κελιά, νερό, ἡλεκτροφωτισμὸν καὶ περιποτίαν ἀπὸ τὸν ἐκεῖ συντηρῶντα οἰκογενειακῶς φυλάκα καὶ συντηρητὴν, ὅλα δὲ αὐτὰ ἐντελῶς δωρεὰν μὲ μόνην ἀμοιβὴν δύο τυχόν ἐπαινετικὰ λόγια γιὰ τὴν πατρίδα μας καὶ γιὰ τὸν Συνδῆσμον μας.

Ἡ ἐφημερίς «Θερμιώτικα Νέα» τὸ δημιουργημὸν αὐτὸ τῆς νέας γενεᾶς τῆς πατρίδος ποὺ ἐκδίδεται ἀπὸ τὸ ἔτος 1949 κατέστη ὁ συνδετικὸς κρίκος τῶν ἀπανταχοῦ Δρυσιδῶν.

Αὐτὰ ἦσαν ἐν ὀλίγοις τὰ ἐπιτελεθέντα παρὰ τοῦ Συνδέσμου μας στὰ πενήντα αὐτὰ χρόνια ὑπὲρ τῆς ἰδιαίτερας μας πατρίδος.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐδῶ παροικία τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς δὲν ὑστέρησε εἰς πρόοδον, καὶ εἰς τὰς τέχνας καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ εἰς τὴν Στρατιωτικὴν τέχνην. Τὴν ἀγγειοπλαστικὴν καὶ τὴν κεραμοποιίαν τὰ κατ' ἐξοχὴν ἐπαγγέλματα τῶν Δρυσιδῶν οἱ ἐκάστοτε ἐργοῦνται καὶ ἐργατοτεχνίται τὰ ἀνήγαγον εἰς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας πρώτου μεγέθους, ἡ δὲ φήμη τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Ροδίου ἐπέσσε τὰ ὅρια τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος καὶ τὸ στήθος τοῦ ἐκόσμησαν ἀρετὰ χρυσὰ μεταλλία τῶν ἐκθέσεων Βιέννης, Βερολίνου καὶ Παρισίου, καὶ ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα Νικολάου Ροδίου θὰ ἀναγράφεται μὲ χρυσὰ γράμματα εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας τῆς ὡραίας ἀγγειοπλαστικῆς τέχνης. Καὶ τὰς ἐπιστήμας ἀρετὰ ἐτροφοδότησεν ἡ Δρυσις, πολλοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ Ἀσκησιῶν καὶ τῆς Θεμελίου ὑπέρειπε ἀνεφάνισαν εἰς τὰ πενήντα αὐτὰ χρόνια. Εἰς τὸν στρατιωτικὸν τομέα ἐκτὸς τῶν Κυθνίων παγκοσμίου φήμης στρατηγῶν ἀειμνήστων Λεωνίδα Παρασκευοπούλου Ἀλεξάνδρου καὶ Κωστὴ Μαζαράκη, ἡ Δρυσις παρουσιάζει εἰς τὸν κλῆρον τῆς ἀεροπορίας τὸν Στρατηγὸν Στεφάνον Φιλίππου ὁ ὁποῖος μὲ τὰ ἑλληνικὰ πτερὰ μαζί μὲ τὴν δόξαν καὶ τὴν αἴγλην τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος περιέφερε ἀνὰ τοὺς σιθῆρας καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀγαπημένης τοῦ Δρυσιδῆς ποῦ τοῦ ἔδωσε τὸ φῶς καὶ τὰ πρῶτα πτερὰ τῆς ζωῆς.

Τὴν βεῖαν αὐτὴν ἄρμονιαν Θεραπευτικὴν αἰσθητικὴν καὶ ἔθιμον ὡς καὶ προσπάθειαν καὶ ἐπιδιώξεων μας διαταράσσουσιν ἐνίοτε μερικοὶ λειτουργοὶ τοῦ ὕψιστου οἱ ὁποῖοι ἀνίδειοι πρὸς τὰ ἱθὴ καὶ ἔθιμα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τῆς ἁγίας περιοχῆς τῆς Κανάλλας καὶ προσπαθοῦντες νὰ ἀποκτήσουν ἴδια δικαιώματα προβαίνουν εἰς παρατυπίας καὶ παρανομίας πρὸς ξένην ἐνορίαν. Εὐτυχῶς ἡ θεία Πρόνοια ἔχει θέσει ὡς ποιμενάρχην τὸ κόσμημα τῆς σημερινῆς ἱεραρχίας τὸν Σεβασμιώτατον Κύριον Φιλᾶρετον ὁ ὁποῖος θὰ προλάβῃ ἐπανάληψιν ἢ δημιουργίαν ἄλλων τυχόν παρατυπιῶν αἱ ὁποῖαι καὶ τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα κάμπουν καὶ ἀσχημοσύνας τῶν κατοίκων δημιουργοῦν.

Ἡμεῖς οἱ ἀποτελοῦντες τὸν θαυμασίον Συνδῆσμον Δρυσιδῶν θὰ παραμεινωμεν πιστοὶ τηρηταί, συνεχισταὶ καὶ ἀγρυπνοὶ φρουροὶ τῶν ὠραίων καὶ εὐγενῶν παραδόσεων καὶ θρύλων καὶ ἐπὶ τῆς ἁγίας αὐτῆς περιοχῆς τῆς Κανάλλας, καὶ ἐπὶ τῆς ἰδιαίτερας μας πατρίδος, μὲ μοναδικὸν σκοπὸν καὶ μὲ μοναδικὴν φιλοδοξίαν τὴν μεταλαμπάδευσιν αὐτὴν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Δι' ἡμᾶς τοὺς μοχθησάντας καὶ διακονούντας εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς πατρίδος εἶθε ἡ Θεία Χάρις ἐπιφυλάξῃ τὴν αὐτὴν τύχην ὡς εἰς τὸν ἐπιτίμον πρόεδρόν μας ἀξιότιμον Κύριον Κωστὴν Μανωλικίδην καὶ εἰς τὸ ἐπιτίμον μέλος ἀξιότιμον Κύριον Ἰωάννην Βαλασμάκη, νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ κληθῶμεν ἀπὸ τοὺς μεταγενεστέρους νὰ παραστώμεν καὶ νὰ ἐορτάσωμεν τὴν ἐκατονταετηρίδα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ δημιουργήματος ποῦ ὀνομάζεται Συνδῆσμος Δρυσιδῶν Κύθου.

Το χῶμα τῆς Πατρίδος μας

Τὸ χῶμα τῆς πατρίδος μου θὰ τῶν μαξιλλάρι
ὡς πού νὰ ἐλθῇ ὁ θάνατος νὰ μ' εὕρῃ νὰ μὲ πάρῃ.
Τὸν τόπο πού ἐγεννήθηκα διὰ παντός ἀφίνω
καὶ τοῦ Ντουράκου τὸ νερό ἄλλη φορὰ δὲν πίνω.
Τὸν τόπο πού ἐγεννήθηκα διὰ παντός θ' ἀφίσω
ἀλλὰ κανένα ἀπὸ σὰς δὲν θὲ νὰ λησμονήσω.
Μὲ ραγισμένη τὴν καρδιά, μὲ ματὰ δακρυσμένα
φεύγω πειὰ ἀπὸ τὰ θερμιά, πηγαίνω εἰς τὰ ξένα.
Τὸν τόπο τὸν ἐδούλεψα πενήντα τρία χρόνια
μικροῦς, μεγάλους εὐχομαι νὰ ζήσετε αἰώνια.
Καὶ θὰ φωνάξω ν' ἀκουσθῇ στοῦ οὐρανοῦ τὸς θάλους
ὅπου καὶ ἂν εὕρισκται θὰ σὰς λατρεύω ὅλους.
Καὶ ὅταν θὲ νὰ μάθετε πῶς πέθανα στὰ ξένα
ἕνα κεράκι ἀνάφετε παιδιὰ μου καὶ γιὰ μένα.

† Ν. ΠΑΠΑΜΑΚΑΡΙΟΣ

♦♦♦

Ἡ Γειτονιά μου

Εἶν' τὰ δρομάκια σου στενὰ τὸ καλύτερί μου γκρίζο.
Πεντάμερρή μου γειτονιά θερμὰ πῶς ἀντικρύζω
τῆς Βαγγελίστρας τὸ μικρὸ καὶ πτωχικὸ ἐκκλησάκι
πού κυπαρίσσια στόλιζαν στενὸμακρὸ αὐλῆδακι.
καὶ μιά κομπάνια ἀπὸ κτιστὸ ψηλὸ καμπαναριὸ
ποῦχε γλυκὸ ἀντίλαλο ὁ ἦχος τῆς στοῦ χωριό.
Στὰ βαρεμένα τοῦ ἱεροῦ κήφους μ' ἀμυγδαλιές
μιά ρεματιά κι' ἕνα κομπὶ μὲ γέριες ἐλῆες.
Στὰ ἔμπα κι' ἔδρα δίπλα, αὐλὴ μὲ μιά Γαζία
πού τὸν πουλῶν τὸ λάλημα γινόνταν συμφωνία.
Τὸ «Καταστὴ» πορ' ἐκεῖ μὲ δίπλα του τὸ «δῶμα»
ποῦχε στρωθῇ γιὰ τὴν βορῇ μὲ λιθοδόσιο χῶμα.
Στερξίμο ἦτον τοῦ χωριοῦ, γειτονικὸ τὸ τάμα.
τὸ κάθε εἰκονοστάσιμα τῆς λειτουργίας τ' ἀνάμα.
Τ' ἀσβεστώμα σ' αὐλόγηρους, τὸ κοθε κοντιλέρι
τὸ φρόντισμα τῆς ἐκκλησιάς ἡ γειτονιά νὰ φερῇ.
Στὰ σκολοπότη τὰ πολλά π' ἔχει ἡ κοτηφόρα
πού πάη στὸ Νεροφαῦμα, στὸν Γαλατὰ στὴν Χώρα.
Σπιτάκι θρίσκει ἀπλὸ μ' αὐλὴ πέχει πεζούλα
ποῦχον ὀπλωμένα τὰ κλωνία γοιφογιὰς καὶ γιούλια.
Τὰ παραθύρια τοῦ βορὸν ψηλὰ ἀνεμερῶλους
τ' Ἀρχο-τικὸ τοῦ Γαλατὰ γιοματο ἀπὸ θρύλους.
Πεντάμερρή μου γειτονιά θερμὰ πῶς ἀντικρύζω
τὸ Γονικὸ σπιτάκι μὲν καὶ ἄλλα δακρύζω.

ΔΡΥΩΦ

♦♦♦

Ὁνειροφαντασία

Ἡ θαλπωρὴ τοῦ γονικοῦ σπιτιοῦ εἰς τὸ χωριὸ μου.
Ἡ παιδικὴ ἀξέπαιστη, τὸ τότε ὄνειρό μου
σκουνοῦν σὺν τὴν θύμῃ τὴν τοσο θαλωμένη
ἀπὸ τὸ χρονοπερασμά κι' ἀπ' τὴν ζωὴ θλιμένη.
Φέρουν στὸ νοῦ πρηγγορίες πολλὰς ζωῆς συντριμνία
ξεθωριασμένες ζωγραφίες. Ψευδαίσθησι καὶ εὐθυμία.
Ἐὰν ἀναστῇ τὴ γιογιὰ πού δίπλα στοῦ μαγγαλι
πού παῶν στὰ δυὰ τῆς γόνατα κοιμηπώντας τὸ κεφάλι
δεχόμενα τὰ χεῖρα τῆς σὺν μαύλες ἱστορίες
γι' ἀνδριωμένους ζωτικά κι' ὀνειροφαντασίες.
Γι' ἀραπὴ γίγαντα θεοῖ! μὲ κόκκινο σαρκί
τὸ μεροῦντι νὰ βρεθῇ φλουριά στὸ «Καταφίκι»
Γιὰ τὴν κλωσσὴ μὲ τὰ πουλῆ. Στοιχείο τῆς Ἁγίας
(Ἄνας
ποῦχε στημένη τὴν φωλιά, στὸν βόλο τῆς κομπάνιας.
Τὴν χειμωνιά μὲ τὸν βορῇ πού δὲν ἀλιθῶν μύλοι.
Τὴς ἀστραπὲς στὸν Πράδρομο! Τὴν κάφτρα στὸ φυτῆλι
π' ὅταν τὸ φῶς τρεμῶσεν τοῦ λυχναριοῦ γιὰ λόδι
τὸν ὕπνο π' ἀφίνε ἀπὸ τὰ δάφρα τὸ χεῖρι.

Στρίφει τ' ἀδράχτι ἡ θύμῃς κάθε παλιὸ ἀγγίζει
μαζὺ μ' τὰ λῆα τῆς γιογιὰς τὸ λόγια μου θυμίζει
τὸ πρῶτο ἐκεῖνο σκίρτημα τῆς νηοτῆς ποῦχα νοῖωση
σ' αὐτὴν τὸ εἶπα τρεμῶντας μὴ τυχὴ μὲ μαλώσῃ.
Μ' αὐτὴ κλωνί βασιλικὸ κόδει χαμογελῶντας
τὸ γέριό τοῦ χεῖρι τῆς σὺν ὅμο μου ἀκουμπώντας
μοῦπε. Παρ' τὸ δρομὶ σιγὰ-σιγὰ κι' ἔμπα στὴ Βαγγε-
(λίστρα

ζήγασε τὴν κοντιλὰ τῆς πού κρεῖται μέρα νυχτὰ.
Κι' ἀνοῖε ὁλοο κερὶ, βάλτο στὸ μαγουλάκι.
Μπροστὰ στὴν αἰὶνὰ εἰκόνα τῆς νὰ σκυψῇ τὸ κεφάλι
καὶ τὸ σγουρὸ βασιλικὸ πού σοῦδωσα ν' ἀφίσῃ.
Κι' ὅτι σκεφτῇ, νὰ τῆς τὸ πῆς. Δὲν θὰ μετα-σῇσῃ.

ΔΡΥΩΦ

(ἀπαγγελθέντα παρὰ τῆς Δίδος Ἀννῆς Λούκα κατὰ τὴν
ἡμέραν τῆς ἐορτῆς εἰς τὸν Παρνασσόν).

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ - ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ
ΚΑΚΙΑΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ
Κ.Α.Ι
ΑΝΝΑΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΛΕΚΑ
ΙΑΤΡΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 48 - ΟΠΙΣΘΕΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (ΟΜΟΝΟΙΑ)
Α' ΟΡΟΦΟΣ ΑΡΙΘ. ΔΙΑΜΕΡ. Ι - ΑΘΗΝΑΙ
Τὸ ἐργαστήριόν μας ἔχει συμβληθῇ καὶ
μὲ τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως ἐργατῶν Κε-
ραμοποιῶν κλπ.

Στὸν εὐεργέτην Ἀντώνιον Κανελλόπουλον

Ἡ Κύθνος σοῦδωσε τὸ φῶς ἕνα θαμπὸ λυχνάρι
καὶ σὺ τὸ ἀνταπέδωσες ἡλεκτρικὸ μὲ χάρι
τὸ ὄνομά σου πέρασε εἰς τὴν Ἀθανασίαν
μὲ γράμματα ὀλόχρυσά θὰ γράψῃ ἡ ἱστορία
ὅτι ὁ Κανελλόπουλος εἶναι ὁ φωτοδότης
ὁ μόνος ἀγαθοεργὸς καὶ πρῶτος Πατριώτης
ἐξετείνες τὴν δρασίν σου καὶ εἰς τὴν Δρυοπίδα
ἥτις ἐν τῷ προσώπῳ σου εἶχεν καποιαν ἐλπίδα
καὶ τώρα ἡ ἐλπίδα τῆς εἶναι πραγματικότης,
ἡ μεγαλοδωρία σου τῆς ἔδωσε τὸ φῶς τῆς.
Δὲν ἔχει ποιά παρόμοια μὲ τὴν γειτονίαν σου τῆς,
καὶ θὰ κυρῇ πανταχοῦ εἰς ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς,
ὅτι ὁ Κανελλόπουλος εἶναι ὁ φωτοδότης
πλὴν λείπει ὁ προστάτης τῆς τῆς λείπει ὁ για-
τρός τῆς,
ἀλλὰ τί μοῖρα φθονερὴ τι μαῖζο πεπρωμένο;
νὰ μὴ εἶδῃ τὸ ἡλεκτρικὸ τὸ φῶς τῆς ἀναμμένο,
Νὰ δῇ τὸ Κανελλόπουλον νὰ δῇ τὴν Σταματίνα
πού ἔκαμαν τὸν τόπον μας ἕνα κομμάτι Ἀθήνα.
Ὅταν θὰ πιάσῃ τὸ κουμπὶ ὁ κάθε πατριώτης,
θὰ λέγῃ ὁ Κανελλόπουλος εἶναι ὁ φωτοδότης.
Τώρα εἰς πέλαγος φωτὸς πλέει ὅλο τὸ νησί μας
τοῦ δωρητοῦ τὸ ὄνομα εἶναι μέσ' τὴν ψυχὴ μας.
Ὡς λάμπει ἡ Ἀγία Σοφία καταμεσῆς στὴν πόλιν
λάμπει καὶ ὁ Κανελλόπουλος μέσα στὴν Κύθνο
ὅλην.

Ὅσο γυρίζει ὁ ἥλιος περὶ τὴν τροχιά του,
εἰς τὴν καρδιά μας πάντοτε θὰ μείνῃ τὸ ὄνομά
του.

Νὰ ζῇ ὁ Κανελλόπουλος πού ἔβαλε τὰ φῶτα
καὶ δὲν σκοντάφτει ποιά κανεῖς ὡς σκοντάφτε καὶ
πρώτα.

Καὶ ὅλοι ποιά μὲ μιά φωνὴ μέσα ἀπὸ τὴν καρ-
διά μας
σέ κείνον πού ἔδωσε τὸ φῶς σέ μᾶς καὶ στὰ παι-
διά μας
νὰ εἶπούμε, Νὰ ζῇ ὁ Κανελλόπουλος νὰ ζῇ
ἡ σύζυγός του
νὰ ζῇ ὅλο τὸ σόι του καὶ προπαντὸς ὁ γυιὸς του.
† Ἱερεὺς Ν. ΠΑΠΑΜΑΚΑΡΙΟΣ

♦♦♦

Νοσταλγός

Ἀπόψε πάλι ἡ θύμῃς βαρεῖ μὲ θωρακίζει
καὶ ὁ καυμὸς τῆς ξεγνέταις μὲ πείρα μὲ πετίζει.
Νησάκι μου, σπιτάκι μου, καὶ κάθε τι δικό μου
παράδεισος πῶς ἤρθετε ἀπὸψε στὸ μυαλό μου.
Νοῦδά τῆς ἐρήμης ξεγνέταις τὴ μονοξία κατὰ μου
κι' εἶναι βορῆς ὁ πόνος μου καὶ μούρη εἶν' ἡ καρδιά μου.
Γι' αὐτὸ πετᾷ ὁ σκεπὶ μου γοργόφτερα καὶ φτάνει
στ' ἀγορημένο μας νησιὸ τὸ γραφικὸ λιμάνι.
Ὅλα μου γύρω ἀσπρητὰ καὶ γνωρὴν ἡ δορκούλα
ἡ ἀμμοδιά τὰ βράχια του κι' ἡ γραφικὴ ἐκκλησούλα.
Ἀγάθια - ἀγάθια νοσταλγὸς τὸ δρόμο τώρα παίρνω
σ' ἕνα δρομάκο ἐφθασα καὶ σκάλες κατεβαίνω.
Βλέπω κλειστὸ τὸ σπιτί μας μὴ λείπῃ ὁ νοικοκύρης;
Σῆκω πατέρα κι' ἔφθασε ἀπὸψε μουσαφίρης.
Σῆκω καὶ παρ' τὸ θυμιάτο, τὸ λῶδι, τὸ φυτῆλι
στὴν Βαγγελίστρα μας νὰ πᾶς ν' ἀναψῇ τὸ κοντιλῆ.
Σῆκω σὲ λίγο ἔρχεται καὶ ὁ Πατριάρχης.
Νὰ πῆτε τὸν καφέ μαζί καὶ νὰ τὸ πῆτε κιόλας.
Ἀπὸψε πάλι ἡ θύμῃς μίλει γιὰ περασμένα
λες καὶ ζητοῦν μνημόσηο πρόσωπα ἀγαπημένα.
MAN — MAN

(ἀπαγγελθέντα παρὰ τῆς Δίδος Μαρίας Ἰωάν. Σομπέτα
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς εἰς τὸν Παρνασσόν).

♦♦♦

Ἑμετρος χαιρετισμός

Τοῦ ποιητοῦ Μάνου Μάνου

Εἶναι γιορτὲς ὅπου περιᾶν καὶ σβύνουν στὴ ζωὴ μας,
κι' εἶναι γιορτὲς ὅπου μιλεῖ δαυτὸ ὑπὸ τὴν ψυχὴ μας.
Τέτοια γιορτὴ πού συγκινεῖ ἀπὸψε θὰ ἱστορίσω,
καὶ θὰ σὰς φέρω ἱερὰς πενήντα χρόνια πίσω.
Ἦταν τοῦ Ευαγγελισμοῦ πού γιορτάζε ἡ Ἐλλάδα,
Ἐγιορτάζε καὶ ὁ Πειραιεὺς εἰς τὴν Ἀγία Τριάδα.
Παρατὲς φιλαρμονικὴ λαβάρια π' ἀνεμίζαν
πού τὴς κορδιές μὲ ὄνειρα κι' ἐλπίδες ἐγεμίζαν.
Δὲν ἔλειπον ἀπ' τὴ γιορτὴ τοῦ Πειραιῶς θεωριώτες
ἀπ' τοὺς πολλοὺς κι' ἀξέχαστους ἐκείνους πατριώτες.
Ἐὰν βλέπον τὸς λαβάρια κι' εἰλεῖται τὸ δικό τους
μῆλσε τὸ φιλοτιμὸ τὸ πατριωτικὸ τους.
Τοῦ χρόνου σὺν καὶ σήμερα εἶπον βασιλεῖ σκοπὸς μας,
ναρῶμε ἐδῶ μὲ Σύ-δεσμο καὶ λαβάρια δικὰ μας.
Μαζὶ τοὺς τότε νεαροὺς τῆς Κύθνου εὐπατρίδης
πού ἔγινε ὁ πρῶτος Πρόεδρος Καστὴς Μανωλίδης.
Κι' ἔτσι ἰδρυθὲ ὁ Συνδεσμός μὲ μιά χρυσὴ ἐλπίδα
νὰ μᾶς ἐνωεῖ ὅλους μᾶς μὲ τὴν γλυκίαν πατρίδα.
Ναρχωτοῖ ὅλοι νοστολγοὶ στοῦ Μέρικα τὴ Σκόλα
καὶ στὴ σημαία σύμβολο τῆς Πρωτοῦ ΚΑΝΑΛΛΑ.
Γιὰ τοιαῦτα προσκυνοῦμε στὴν ὁδογότηρίδα μας
ΚΑΝΑΛΛΑ καὶ ΦΛΑΜΠΟΥΡΙΑΝΗ καὶ ΣΤΡΑΤΟΛΑΤΗ-
(ΣΑ μᾶς

Κι' ἂν τώρα πειὰ μᾶς λείπουν ἐκεῖνοι οἱ πρωτεργατεῖς,
ἀπὸψε νὰ τιμῶμε τὴ νῆμῃ τους ἐλάτε.
Καὶ ὅπως ἀγαποῦσαν ἐκεῖνοι τὸ νησί μας,
καὶ μῆς νὰ τὸ φροντίζωμε μὲ ὅλη τὴ ψυχὴ μας.
Καὶ ἐνωμεῖται νάμαστε ὅλοι γιὰ τὸ κολὸ μας,
καὶ κρικός πειὰ συνδικτικὸς νὰ γίνῃ ὁ Σύνδεσμός μας.
Γιὰτὶ οἱ θερμιώτες ὅπου πᾶν κι' ὅπου ξεγνέθουνε
τὸ ἀγαπημένο τους νησί ποτὲ δὲν λησμονεῖ.
(ἀπαγγελθέντα παρὰ τοῦ ἰδίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς
τῆς πενήνταετηρίδος).

Χορευταὶ καὶ χορεύτριαι μὲ τοπικὲς
ἐνδυμασίες εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Συν-
δεσμοῦ στὸν Παρνασσόν.

ΤΑ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΗΝ ΛΗΣΜΟΝΟΥΝ

Ὁ Σταύρος Κ. Στινάκης γυιὸς τῆς Ἑλένης
τοῦ Σταύρου, τὸ ξενητεμένο αὐτὸ παιδί δὲν λη-
σμονεῖ τὴν πατρίδα του πόλιν τὴ θυμῆθηκε καὶ
ἀπέστειλε ἀπὸ τὸ Μοντρεάλ τὸ Καναδὰ 25
δολλάρια γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴς προσπάθειες τοῦ
Συνδεσμοῦ μᾶς ἐπάνω στὴ γενέτειρα.

ΤΟ ΑΓΝΟ ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΟ ΜΕΛΙ

πού μοσχοβολᾷ θυμὰ καὶ πού θὰ ἐξαφα-
λίσῃ τὴν ἐπιτυχία στὰ γλυκὰ σὺς
ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΥΤΥΡΑΤΟ ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΟ ΤΥΡΙ

Θὰ τὰ βρῇτε μόνο στὸ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΕΜΜ. ΠΑΠΑΜΑΚΑΡΙΟΥ

Ἱερὰ ὁδὸς 73 Βοτανικός